Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV
af 17. juli 1969
om kapitaltilførselsafgifter

(69/335/EØF)

(EFT L 249 af 3.10.1969, s. 25)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv af 9. april 1973 (73/79/EØF)	L 103	13	18.4.1973
►**M2**	Rådets direktiv af 7. november 1974 (74/553/EØF)	L 303	9	13.11.1974
►**M3**	Rådets direktiv af 10. juni 1985 (85/303/EØF)	L 156	23	15.6.1985

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	L 73	14	27.3.1972
	(tilpasset ved Rådets beslutning af 1. januar 1973)	L 2	1	1.1.1973
►**A2**	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985
►**A4**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

▼B

RÅDETS DIREKTIV
af 17. juli 1969
om kapitaltilførselsafgifter

(69/335/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament [1].

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg [2], og

ud fra følgende betragtninger:

Traktatens mål er tilvejebringelse af en økonomisk union med lignende egenskaber som et internt marked: en af de væsentlige forudsætninger for opnåelsen af dette mål er fremme af de frie kapitalbevægelser;

de afgifter, der i øjeblikket består i medlemsstaterne på kapitaltilførsel, d. v. s. afgifterne på kapitaltilførsel til selskaber og stempelafgiften på værdipapirer, er årsag til forskelsbehandling, dobbeltbeskatning og uligheder, der hæmmer de frie kapitalbevægelser og derfor bør afskaffes ved en harmonisering;

harmoniseringen af disse afgifter på kapitaltilførsel må udformes således, at de budgetmæssige følger for medlemsstaterne begrænses til et minimum;

en medlemsstats opkrævning af en stempelafgift på værdipapirer fra de andre medlemsstater, der indføres til dens område eller udstedes der, er i modstrid med tanken om et fælles marked med samme egenskaber som et internt marked; det har desuden vist sig, at opretholdelse af en stempelafgift på udstedelsen af indenlandske værdipapirer ved optagelse af lån samt på indførelse eller udstedelse af udenlandske værdipapirer på markedet i en medlemsstat ikke er ønskelig fra et økonomisk synspunkt og også fjerner sig fra den retning, der på dette område har udviklet sig i medlemsstaternes skattelovgivning;

det vil derfor være rigtigt at ophæve stempelafgiften på værdipapirer uden hensyn til værdipapirernes oprindelse og uden hensyn til, om de repræsenterer selskabernes egenkapital eller lånekapital;

tanken om et fælles marked med et internt markeds egenskaber forudsætter, at afgiften på kapitaltilførsler vedrørende kapital, der er samlet inden for et selskab, kun kan opkræves én gang inden for det fælles marked, og at denne beskatning, når den ikke skal forstyrre de frie kapitalbevægelser, må være lige høj i samtlige medlemsstater;

det vil som følge heraf være rigtigt at foretage en harmonisering af denne afgift, både med hensyn til dens struktur og med hensyn til dens satser;

opretholdelse af andre afgifter med samme kendetegn som afgiften på kapitaltilførsler eller stempelafgiften på værdipapirer strider mod de mål, der forfølges med de i dette direktiv indeholdte forholdsregler; som følge deraf er det påkrævet at ophæve disse afgifter —

---

[1] EFT nr. 119 af 3. 7. 1965, s. 2057.
[2] EFT nr. 134 af 23. 7. 1965, s. 2227.

▼B

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne opkræver en i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2-9 harmoniseret afgift på kapitaltilførsel til kapitalselskaber, der i det følgende betegnes som kapitaltilførselsafgift.

Artikel 2

1. De dispositioner, der er undergivet kapitaltilførselsafgiften, er alene afgiftspligtig i den medlemsstat, hvor kapitalselskabets virkelige ledelse har sit sæde på det tidspunkt, hvor disse dispositioner finder sted.

2. Har et kapitalselskabs egentlige ledelse sit sæde i et tredjeland, og er dets vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, er de dispositioner afgiftspligtige, der er undergivet kapitaltilførselsafgiften, i den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted befinder sig.

3. Befinder et kapitalselskabs vedtægtsmæssige hjemsted og sædet for den virkelige ledelse sig i et tredjeland, kan tilførsel af anlægs- eller driftskapital til en filial, der er beliggende i en medlemsstat, pålægges afgift i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende.

Artikel 3

▼A1

1. Ved kapitalselskaber forstås i dette direktiv:

a) de selskaber i henhold til belgisk, dansk, tysk, ►A3 spansk, ◄ fransk, ►A2 græsk, ◄ italiensk, luxembourgsk, nederlandsk ►A3 , portugisisk ◄ og Det forenede Kongeriges ret med følgende benævnelser:

— société anonyme/naamloze vennootschap, aktieselskab, Aktiengesellschaft, ►A3 sociedad anónima, ◄ société anonyme, ►A2 Ανώνυμος Εταιρία, ◄ companies incorporated with limited liability, società per azioni, société anonyme, naamloze vennootschap, ►A3 sociedade anónima, ◄ companies incorporated with limited liability;

— société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen, kommandit-aktieselskab, Kommanditgesellschaft auf Aktien, ►A3 sociedad comanditaria por acciones, ◄ société en commandite par actions, ►A2 Ετερόρρυθμος κατά μετοχάς Εταιρία, ◄ società in accomandita per azioni, société en commandite par actions, commanditaire vennootschap op aandelen ►A3 , sociedade em comandita por acções ◄;

— société de personnes à responsabilité limitée/ personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid, Gesellschaft mit beschränkter Haf- tung, ►A3 sociedad de responsabilidad limitada, ◄ société à responsabilité limitée, ►A2 Εταιρία Περιωρισμένης Ευθύνης, ◄ società a responsabilità limitata, société à responsabilité limitée ►A3 , sociedade por quotas ◄;

▼A4

Selskaber i henhold til østrigsk ret:

— »Aktiengesellschaft«

— »Gesellschaft mit beschränkter Haftung«

Selskaber i henhold til finsk ret:

— »osakeyhtiö — aktiebolag«, »osuuskunta — andelslag«, »säästöpankki — sparbank« og »vakuutusyhtiö — försäkringsbolag«

Selskaber i henhold til svensk ret:

— »aktiebolag«

— »bankaktiebolag«

— »försäkringsaktiebolag«.

▼B

b) ethvert selskab, enhver personsammenslutning eller juridisk person, hvis kapital- eller formueandele er omsættelige på børsen i en af medlemsstaterne;

c) ethvert selskab, enhver personsammenslutning eller juridisk person med erhvervsformål, hvis medlemmer er berettigede til uden forudgående godkendelse at afhænde deres andele til tredjemand, og hvis medlemmer kun hæfter for selskabets, personsammenslutningens eller den juridiske persons gæld med deres andel.

2. Ved anvendelsen af dette direktiv er alle andre selskaber, personsammenslutninger eller juridiske personer, der har et erhvervsformål, ligestillet med kapitalselskaber. En medlemsstat kan dog undlade at betragte dem som kapitalselskaber med hensyn til opkrævning af kapitaltilførselsskatten.

Artikel 4

1. Følgende dispositioner er undergivet kapitaltilførselsafgiften:

a) stiftelse af et kapitalselskab;

b) omdannelse af et selskab, en personsammenslutning eller en juridisk person, der ikke er noget kapitalselskab, til et kapitalselskab;

c) udvidelse af kapitalen i et kapitalselskab ved indskud af enhver art;

d) udvidelse af selskabsformuen i et kapitalselskab ved indskud af enhver art, for hvilke der ikke indrømmeselskabsrettigheder, der repræsenterer nogen andel i kapitalen eller i selskabsformuen, men sådanne rettigheder, som indrømmes deltagere, som f. eks. stemmeret, ret til andel i overskuddet eller til likvidationsprovenu;

e) forlæggelse fra et tredjeland til en medlemsstat af sædet for den egentlige ledelse for et selskab, en personsammenslutning eller en juridisk person, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted i et tredjeland, når vedkommende selskab, personsammenslutning eller juridisk person med hensyn til opkrævning af kapitaltilførselsafgiften i den pågældende medlemsstat anses som et kapitalselskab;

f) forlæggelse fra et tredjeland til en medlemsstat af det vedtægtsmæssige hjemsted for et selskab, en personsammenslutning eller en juridisk person, hvis sæde for den egentlige ledelse befinder sig i et tredjeland, når vedkommende selskab, personsammenslutning eller juridiske person med hensyn til opkrævning af kapitaltilførselsafgiften anses som et kapitalselskab i den pågældende medlemsstat;

g) forlæggelse fra en medlemsstat til en anden medlemsstat af sædet for den egentlige ledelse for et selskab, en personsammenslutning eller en juridisk person, når vedkommende selskab, personsammenslutning eller juridiske person med hensyn til opkrævning af kapitaltilførselsafgift i sidstnævnte stat anses som et kapitalselskab, men derimod ikke anses som et kapitalselskab i førstnævnte medlemsstat;

h) forlæggelse fra en medlemsstat til en anden medlemsstat af det vedtægtsmæssige hjemsted for et selskab, en personsammenslutning eller en juridisk person, hvis sæde for den egentlige ledelse befinder sig i et tredjeland, når vedkommende selskab, personsammenslutning eller juridiske person med hensyn til opkrævning af kapitaltilførselsafgift i sidstnævnte stat anses som et kapitalselskab, men derimod ikke anses som et kapitalselskab i førstnævnte medlemsstat.

►**M3** 2. Følgende dispositioner kan, for så vidt de den l. juli 1984 var pålagt 1 %-satsen, fortsat pålægges kapitaltilførselsafgift: ◄

a) udvidelse af kapitalen i et kapitalselskab ved omdannelse af overskud, reserver eller henlæggelser;

b) udvidelse af selskabsformuen i et kapitalselskab ved ydelser fra en deltager, der ikke medfører nogen udvidelse af kapitalen, men modsvares af en ændring af selskabsrettighederne eller er egnet til at øge selskabsandelenes værdi;

c) et kapitalselskabs optagelse af lån. når långiveren har krav på andel i selskabsoverskuddene;

▼B

d) et kapitalselskabs optagelse af lån hos en andelshaver, hos en deltagers ægtefælle eller barn samt optagelse af lån hos tredjemand, når en deltager stiller sikkerhed for et sådant lån, det er en forudsætning, at sådanne lån har samme funktion som en udvidelse af kapitalen.

▼M3

Den hellenske Republik træffer dog selv afgørelse om, hvilke af ovennævnte dispositioner, der skal pålægges kapitaltilførselsafgift i Grækenland.

▼B

3. Som stiftelse i henseende til stk. 1, litra a), anses ikke enhver ændring i et kapitalselskabs stiftelsesoverenskomst eller vedtægter og især ikke:

a) et kapitalselskabs omdannelse til et kapitalselskab af anden karakter;

b) forlæggelse fra en medlemsstat til en anden af sædet for den egentlige ledelse eller det vedtægtsmæssige hjemsted for et selskab, en personsammenslutning eller en juridisk person, når det pågældende selskab, personsammenslutningen eller den juridiske person med hensyn til opkrævning af kapitaltilførselsafgift anses for kapitalselskab i begge stater;

c) ændring af et kapitalselskabs formål;

d) forlængelse af et kapitalselskabs bestående.

Artikel 5

1. Afgiften opkræves:

a) ved stiftelse af et kapitalselskab udvidelse af kapitalen eller af selskabsformuen i henhold til artikel 4, stk. 1. litra a), c) og d) af den faktiske værdi af de indskud af enhver art, der er ydet eller skal ydes af deltagerne. med fradrag af den gæld og de forpligtelser. der pålægges selskabet i forbindelse med ind- skuddet: medlemsstaterne er berettigede til først at opkræve kapitaltilførselsskatten når indskuddene faktisk præsteres;

b) ved omdannelse til et kapitalselskab eller forlæggelse af sædet for et kapitalselskabs egentlige ledelse eller af dets vedtægtsmæssige hjemsted i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), e), i), g) og h): af den faktiske værdi af de genstande af enhver art, der tilhører selskabet på tidspunktet for omdannelsen eller forlæggelsen, med fradrag af den gæld og de forpligtelser, som påhviler selskabet på dette tidspunkt;

c) ved udvidelse af kapitalen gennem omdannelse af overskud reserver eller henlæggelser i henhold til artikel 4, stk. 2, litra a): af denne udvidelses nominelle værdi;

d) ved udvidelse af selskabsformuen i henhold til artikel 4, stk. 2, litra b): af den faktiske værdi af de indbragte ydelser med fradrag af den gæld og de forpligtelser, der pålægges selskabet i forbindelse med disse ydelser;

e) ved en optagelse af lån i henhold til artikel 4, stk. 2, litra c) og d): af de optagne låns pålydende værdi.

▼M2

2. I de tilfælde, som er nævnt i stk. 1, litra a) og b), kan medlemsstaterne fastsætte det beløb, af hvilket der skal svares kapitaltilførselsafgift, på grundlag af den faktiske værdi af de selskabsandele, der er tillagt eller tilhører den enkelte deltager; det anførte gælder ikke i tilfælde, hvor der alene skal tilføres kontanter. Det afgiftspligtige beløb kan aldrig være mindre end den nominelle værdi af de selskabsandele, som er tillagt eller tilhører den enkelte deltager.

▼B

3. Det beløb, hvoraf afgiften opkræves ved udvidelse af kapitalen, omfatter ikke:

— beløb. der ved kapitaludvidelsen udgøres af kapitalselskabets egne midler, der allerede har været undergivet kapitaltilførselsafgift;

▼B

— beløb, der hidrører fra de af kapitalselskabet optagne lån der er omdannet til selskabsandele og allerede har været undergivet kapitaltilførselsafgift.

Artikel 6

1. Hver medlemsstat kan fra afgiftsgrundlaget i henhold til artikel 5 undtage beløb, der er ydet som indskud af en andelshaver, der hæfter ubegrænset for et kapitalselskabs forpligtelser, samt en sådan deltagers andel i selskabslormuen.

2. Anvender en medlemsstat den i stk. l fastsatte ordning, er følgende forhold underkastet kapitaltilførsefsbeskatningen:

— forlæggelse af sædet for det pågældende kapitalselskabs egentlige ledelse til en anden medlemsstat, der ikke anvender denne ordning;

— forlæggelse af det vedtægtsmæssige hjemsted for det pågældende kapitalselskab, hvis sæde for den egentlige ledelse befinder sig i et tredjeland, til en anden medlemsstat, der ikke anvender denne ordning;

— enhver foranstaltning, hvorved en deltagers ansvar begrænses til hans andel i kapitalen, især når ansvarets begrænsning indtræder som følge af omdannelse af det pågældende kapitalselskab til et kapitalselskab af anden art.

Kapitaltilførselsafgiften opkræves i disse tilfælde af værdien af den andel, som de deltagere, der hæfter ubegrænset for kapitalselskabets forpligtelser, har i selskabsformuen.

▼M3

Artikel 7

1. Medlemsstaterne indrømmer fritagelse for kapitaltilførselsafgift for andre end de i artikel 9 omhandlede dispositioner, som den 1. juli 1984 var fritaget for afgift eller pålagt en afgift på 0,50 % eller derunder.

Fritagelsen er undergivet de betingelser, der på nævnte dato gjaldt for fritagelsen eller i givet fald for pålæggelsen af en afgift på 0,50 % eller derunder.

Den hellenske Republik fastlægger, hvilke dispositioner der i Grækenland skal fritages for kapitaltilførselsafgift.

2. Medlemsstaterne kan for alle andre dispositioner end de i stk. 1 nævnte enten indrømme fritagelse for kapitaltilførselsafgift eller anvende denne afgift med en enhedssats på højst 1 %.

3. I tilfælde af en udvidelse af kapitalen i henhold til artikel 4, stk. l, litra c), efter at der er foretaget en nedskrivning af kapitalen til dækning af stedfundne tab, kan der indrømmes fritagelse for så vidt angår den del af udvidelsen, der modsvarer kapitalnedskrivningen, såfremt udvidelsen sker inden fire år efter kapitalnedskrivningen.

▼B

Artikel 8

▼M3

Med forbehold af artikel 7, stk. 1, kan medlemsstaterne for følgende selskaber indrømme fritagelse for kapitaltilførselsafgift for de i artikel 4, stk. 1 og 2, nævnte dispositioner:

▼B

— kapitalselskaber, der er offentlige service-virksombeder, såsom offentlige trafikselskaber eller havne, vand- gas- eller elværker, når deres kapital for mindst halvdelens vedkommende ejes af staten eller lokale offentlige organer:

— kapitalselskaber, der i henhold til deres vedtægter og deres faktiske forvaltning udelukkende og umiddelhart tjener kulturelle, almennyttige eller velgørende formål eller folkeoplysningen.

▼B

Artikel 9

For bestemte arter af dispositioner eller kapitalselskaber kan der ske fritagelser, nedsættelser eller forhøjelser af satserne enten for at skabe skattemæssig rimelighed eller af sociale grunde eller for at gøre det muligt for en medlemsstat at tage hensyn til en særlig situation. En medlemsstat, der overvejer en sådan forholdsregel skal tidligst muligt henvende sig til Kommissionen med henblik på anvendelse af traktatens artikel 102.

Artikel 10

Bortset fra kapitaltilførselsafgiften opkræver medlemsstaterne af selskaber, personsammenslutninger eller juridiske personer med erhvervsformål ingen andre skatter eller afgifter af nogen art på:

a) de i artikel 4 nævnte dispositioner;

b) indskud, lån eller ydelser i forbindelse med de i artikel 4 nævnte dispositioner;

c) indregistrering eller andre formaliteter, der går forud for udøvelse af en virksomhed, og som et selskab, en personsammenslutning eller en juridisk person mederhvervsformål kan underkastes på grund af deres juridiske karakter.

Artikel 11

Medlemsstaterne opkræver ikke skatter af nogensomhelst art:

a) på udfærdigelse udstedelse optagelse til børsnotering tilførsel til markedet af eller handel med aktier, andelsbeviser eller andre værdipapirer af lignende art samt certifikater for sådanne værdipapirer uanset hvem emittenten måtte være;

b) på lån herunder renter der uanset hvem emittenten måtte være optages ved udstedelse af obligationer eller andre omsættelige værdipapirer på alle dermed sammenhængende formaliteter samt på udfærdigelse, udstedelse eller optagelse til børsnotering tilførsel til markedet af eller handel med sådanne obligationer eller andre omsættelige værdipapirer.

Artikel 12

Uanset artiklerne 10 og 11 kan medlemsstaterne opkræve følgende:

a) børsomsætningsskatter opkrævet efter fast eller variabel takst;

b) ejerskifteafgifter, derunder tinglysningsafgifter vedrørende indskydelse af fast ejendom eller en samlet forretningsvirksomhed (»fonds de commerce«) beliggende inden for deres område, i et selskab, en personsammenslutning eller en juridisk person med erhvervsformål;

c) ejerskifteafgifter på indskud af enhver art i et selskab, en personsammenslutning eller en juridisk person med erhvervsformål, hvis der for overdragelsen af disse indskud ydes andre værdier end selskabsandele;

d) afgifter på stiftelse, tinglysning eller aflysning af pant og andre rettigheder i fast ejendom;

e) afgifter, der har karakter af vederlag;

f) merværdiafgift.

2. De i stk. 1, litra b), c), d) og e), nævnte skatter og andre afgifter er de samme uanset, om sædet for den egentlige ledelse eller det vedtægtsmæssige hjemsted for selskabet, personsammenslutningen eller den juridiske person med erhvervsformål befinder sig på den medlemsstats område, der opkræver skatten, eller dette ikke er tilfældet. Endvidere må disse skatter og andre afgifter ikke være højere end dem, der i den opkrævende medlemsstat opkræves i forbindelse med lignende dispositioner.

▼B

Artikel 13

Medlemsstaterne skal den 1. januar 1972 sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv og skal straks underrette Kommissionen herom.

Artikel 14

Medlemsstaterne drager omsorg for at meddele Kommissionen ordlyden af de vigtigste nationale bestemmelser, de udsteder på det område. som falder ind under dette direktiv.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.